

РЕШЕНИЕ

№ 5982

гр. София, 19.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 21 състав, в публично заседание на 06.10.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Проданова

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **7758** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от Административно процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на И. Д. Д., ЕГН [ЕГН] от [населено място] срещу Заповед № СОС-12/10.6.2022 г., издадена от изпълнителния директор на БАБХ, с която на основание чл. 107, ал.1 т.5 от ЗДСл на жалбоподателката е прекратено служебното правоотношение на длъжност Главен директор на Главна дирекция „Верификация на официалния контрол“ при ЦУ на БАБХ.

Жалбоподателката счита, че заповедта е незаконосъобразна, издадена в нарушение на материалния закон и иска да бъде отменена.

В съдебно заседание жалбоподателят редовно призован, не се явява. Представява се от адв. К. А., който поддържа жалбата, с искане да се уважи по изложените в нея съображения. Претендира присъждане на направените по делото разноски.

Ответникът, редовно призован, чрез процесуален представител юрк. Р. Й. оспорва жалбата в съдебно заседание. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след като обсъди събраните по делото доказателства и във връзка с доводите на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

По делото между страните не е спорно и се установява от приетата като доказателство административна преписка, че към момента на издаване на оспорената заповед жалбоподателят е заемал длъжност Главен директор на Главна дирекция „Верификация на официалния контрол“ при ЦУ на БАБХ. Последвало е издаване на оспорената Заповед № СОС-12 на 10.6.2022 г., с която на основание чл. 107, ал. 1, т.

5, във вр. чл. 108 от ЗДСл. е прекратено служебното правоотношение на жалбоподателя, за заеманата от нея длъжност Главен директор на Главна дирекция „Верификация на официалния контрол“ при ЦУ на БАБХ, считано от 10.6.2022 г.

При така установената фактическа обстановка и при спазване разпоредбата на чл. 168, ал. 1-3 от АПК за проверка на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, настоящият състав прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срок и от надлежна страна, адресат на оспорения административен акт, при наличие на правен интерес по смисъла на чл. 147, ал. 1 от АПК, поради което е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Разгледана по същество, същата се явява ОСНОВАТЕЛНА. Съображенията за това са следните:

Оспорената заповед № СОС-12/10.6.2022 г., с която изпълнителния директор на БАБХ е прекратил служебното правоотношение на И. Д. Д. на основание чл. 107, ал. 1, т. 5 и чл. 108 от ЗДСл, е индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 от АПК, вр. чл. 154, ал. 2, т. 1 от АПК и като такъв подлежи на съдебен контрол за законосъобразност. Заповедта е издадена от компетентния съгласно чл.108 от ЗДСл орган по назначаване – изпълнителният директор на БАБХ. Видно от разпоредбата на чл. 5, ал. 1, т. 10 от Устройствения правилник на БАБХ изпълнителният директор назначава държавните служители, изменя и прекратява служебните правоотношения с тях. От доказателствата по делото е установено, а и не се спори, че към датата на издаване на процесната заповед И. Д. Д. е заемала длъжността Главен директор на Главна дирекция „Верификация на официалния контрол“ при ЦУ на БАБХ. При издаването на заповедта, органът по назначаването е спазил изискването за писмена форма, посочил е и правното основание за издаването ѝ - чл. 107, ал. 1, т. 5 и чл. 108 от ЗДСл.

Разпоредбата на чл. 107, ал. 1, т. 5 от ЗДСл постановява, че органът по назначаването може да прекрати служебното правоотношение без предизвестие с държавен служител, когато е налице обективна невъзможност държавният служител да изпълнява служебните си задължения извън случаите по чл. 103, ал. 1, т. 3 (при невъзможност държавният служител да изпълнява възложената му работа поради болест, довела до трайна неработоспособност, или по здравни противопоказания въз основа на заключение на трудово-експертна лекарска комисия; прекратяването в този случай не се допуска, ако има друга подходяща за здравето състояние на държавния служител длъжност в същата администрация и той е съгласен да я приеме). Разпоредбата на чл. 21, ал. 1 от ЗДСл постановява, че задълженията на държавния служител се определят в неговата длъжностна характеристика, а по силата на чл. 2 от Наредбата за длъжностните характеристики на държавните служители, за всяка длъжност от длъжностните разписания се разработва и утвърждава длъжностна характеристика по установените в наредбата ред и начин. В конкретния случай, оспорващият е заемал длъжността Главен директор на Главна дирекция „Верификация на официалния контрол“ при ЦУ на БАБХ, считано от 30.6.2021 г. Със Заповед № СОС-12/10.6.2022 г., издадена от изпълнителния директор на БАБХ служебното ѝ правоотношение е прекратено, считано от 10.6.2022 г., като в заповедта е посочено, че е налице обективна невъзможност държавният служител да изпълнява служебните си задължения". Настоящият състав следва да отбележи, че в разпоредбите на ЗДСл не се съдържа нормативно определение на понятието "обективна невъзможност", прието като материалноправна предпоставка за

упражненото от органа субективно право. В съдебната практика на съдилищата се приема, че за да е налице обективна невъзможност по смисъла на чл. 107, ал. 1, т. 5 от ЗДСл, е необходимо да са изпълнени три кумулативни условия: да е създадена нова фактическа обстановка, същата да води до невъзможност служителят да изпълнява задълженията си по длъжностна характеристика и причините за тази невъзможност да не зависят от волята на страните в правоотношението. Органът по назначаването не е установил по делото и не е посочил като мотиви в обжалваната заповед, че е налице обективна промяна, независеща от субективната воля на страните и необходима за качествено изпълнение на служебните задължения, поради което е постановил административен акт в противоречие с материалния закон и при липсата на предпоставките по чл. 107, ал. 1, т. 5 от ЗДСл. В заповедта липсват фактически основания за издаването ѝ, като същата не е мотивирана. Липсата на фактически основания е нарушение на изискването за форма и съдържание на административния акт - чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК. Възможно е мотивите да предхождат постановяването на акта и да се съдържат в други документи, съставени с оглед предстоящото издаване на административния акт, но това същото не е спазено. /ТР № 16/1975 г. на ОСГК на ВС/. С определението за насрочване от 14.9.2022 г. съдът е разпределил доказателстваната тежест между страните, като е указал на ответника, че следва да установи съществуването на фактическите основания посочени в обжалваната заповед /л. 52-53/. В приложената и приета от съдът административна преписка не се съдържат доказателства, които позволяват да се установи конкретна фактическа обстановка, която се субсумира в хипотезата на чл. 107, ал. 1, т. 5 ЗДСл. Разпоредбата на чл. 107, ал. 1, т. 5 ЗДСл, както бе посочено по горе е бланкетна и във всеки отделен случай органът по назначаването следва да посочи конкретни факти, които изпълват съдържанието ѝ. По изложените съображения, съдът приема, че не е налице посоченото в оспорената заповед правно основание по чл. 107, ал. 1, т. 5 от ЗДСл. за прекратяване на служебното правоотношение на жалбоподателя, при което оспорената заповед се явява незаконосъобразна и е налице отменителното основание по чл. 146, т. 4 от АПК, като същата е издадена в нарушение на материалния закон и несъответствие с целта на закона и следва да се отмени.

Направеното от оспорващия искане за възстановяване на предишната длъжност е ПРОЦЕСУАЛНО НЕДОПУСТИМО. То следва да се остави без разглеждане, а производството по делото – да се прекрати в тази му част. Съображенията за това са следните:

Разпоредбата на чл. 121, ал.1 от ЗДСл прогласява правото на държавния служител да оспори законността на прекратяването на служебното му правоотношение пред органа по назначаването или пред съда чрез органа по назначаването и да иска: отмяна на акта, с който то е прекратено /т. 1/; обезщетение за времето, през което не е бил на служба поради прекратяването /т. 3/; поправка на основанието за прекратяване на служебното правоотношение, вписано в служебната книжка или в други документи /т. 4/. С отмяната на т.2 от този законов текст /ДВ, бр. 95 от 28.10.2003 г./ отпадна възможността за предявяване на искане за възстановяване на предишната държавна служба, поради което е недопустимо съдът да се произнесе по тази претенция. Възстановяването на заеманата преди прекратяване на служебното правоотношение държавна служба е конститутивна правна последица от отмяната на заповедта за прекратяване на служебното правоотношение и произтича от сложен фактически състав, включващ следните елементи - отмяна на акта по чл.108, ал.1 от ЗДСл за

прекръпяване на служебното правоотношение и явяване на държавния служител в съответната администрация за изпълнение на произтичащите от длъжността задължения в 14-дневен срок от влизане в сила на административния акт или съдебното решение. Правото на възстановяване се упражнява чрез волеизявлението на служителя към административния орган, който има правомощието да се произнесе по него. Възстановяването на предишна длъжност е правна последица от отмяната на административния акт за прекръпяване на служебното правоотношение с влязло в сила решение на съда, поради което като субективно право същото все още не е възникнало. Тъй като адресат на искането за възстановяване е административният орган, а не съда, то не може да бъде разгледано в настоящото производство.

Относно разноските:

С оглед изхода на спора и по арг. от чл. 143, ал. 1 АПК на жалбоподателя следва да му се присъдят разноски. Направено е своевременно искане от пълномощника на оспорващия за присъждане на разноски, следва в полза на жалбоподателя да бъдат заплатени направените по делото разноски в размер на 1300 лева, от които 10 лева държавна такса и 1310.00 лв. за адвокатско възнаграждение по настоящото дело.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София - град, I отделение, 21 състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата на И. Д. Д., ЕГН [ЕГН], Заповед № СОС-12/10.6.2022 г. на изпълнителния директор на БАБХ, с която на основание чл. 107, ал.1 т.5 от ЗДСл. е прекратено служебното ѝ правоотношение на длъжност Главен директор на Главна дирекция „Верификация на официалния контрол“ при ЦУ на БАБХ.

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалбата на И. Д. Д., ЕГН [ЕГН], в частта ѝ, касаеща искане за възстановяване на заеманата от нея длъжност в ЦУ на БАБХ преди прекръпяването на служебното ѝ правоотношение със Заповед № СОС-12/10.6.2022 г., на изпълнителния директор на Българска агенция по безопасност на храните и ПРЕКРАТЯВА производството по делото в тази част.

ОСЪЖДА Българска агенция по безопасност на храните да заплати на И. Д. Д., ЕГН [ЕГН] разноски по делото в размер на 1310.00 (хиляда триста и десет) лева.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: